

ΠΑΛΙΑ ΞΕΧΑΣΜΕΝΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

Project στο μάθημα της Λογοτεχνίας
Σχολικό έτος 2018-2019, τμήμα Α7

Κουτσό Καλόγερος Βασιλέας

Είναι ένα ατομικό παιχνίδι .Τα παιδιά χαράζουν στο έδαφος το εξής σχήμα:

- Παίζουν ένας, ένας με τη σειρά, εφόσον ο προηγούμενος χάσει. Τοποθετούν στο πρώτο ημικύκλιο μία πέτρα, που συνήθως είναι πεπιεσμένη, τη «σμάδα». Κάνοντας κουτσό, ο παίκτης προσπαθεί να τη μετακινήσει με το πόδι στο επόμενο ημικύκλιο, χωρίς αυτή ή ο ίδιος να ακουμπήσουν στις γραμμές που ορίζουν το σχήμα. Όταν ο παίκτης φτάσει στο τέλος του σχήματος, πρέπει να ξαναγυρίσει στην αφετηρία με τον ίδιο τρόπο και να βγάλει τη σμάδα από το πρώτο ημικύκλιο από όπου είχε ξεκινήσει.

Κουτσό Καλόγερος Βασιλέας

Κρυφτό

Μετά από κλήρο , ένας παίκτης τα "φυλούσε" (δηλ. μετρούσε μέχρι ένα αριθμό με κλειστά μάτια) . Σ' αυτό το χρονικό διάστημα , οι άλλοι παίκτες κρυβόντουσαν . Αυτός που τα φύλαγε είχε σκοπό να βρει έναν παίκτη . Μόλις τον έβρισκε , τα φύλαγε αυτός.

Μπίλιες

- Γενικά ήταν ένα παιχνίδι, που απαιτούσε ευστοχία, η οποία επιβραβευόταν κερδίζοντας τις μπίλιες του αντιπάλου. Υπήρχαν πολλά παιχνίδια με μπίλιες όπως: κυνηγητό, μπιλιάρδο, τρίγωνο και μπάζ. Εκτός από τις ακριβές φαντασμαγορικές μπίλιες του εμπορίου, τα ίδια παιχνίδια παίζονταν με κουκουμπέλες (τα κακατσίδα του δέντρου).

Δίχαλο/Σφεντόνα

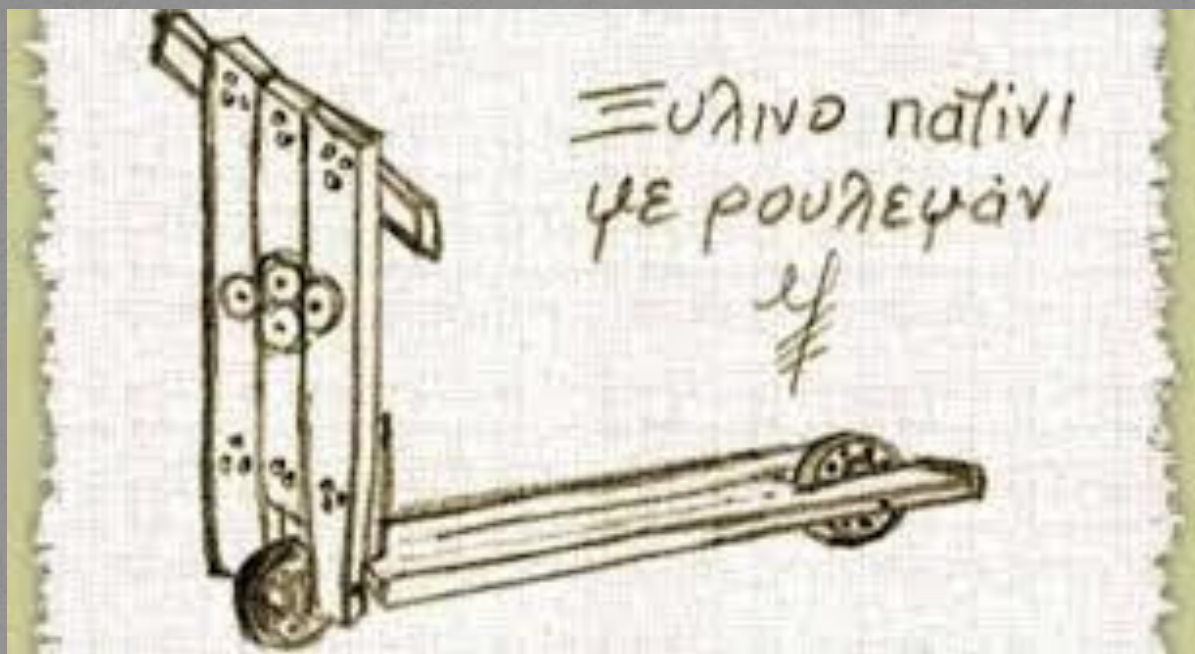
- Εύλινο, με πετσάκια και λάστιχο κλώνο ή σαμπρέλα. Επικίνδυνο και απαγορευμένο παιχνίδι που έφτιαχναν οι μεγαλύτεροι, αφού εύκολα κάποιος μπορούσε να τραυματιστεί πολύ σοβαρά εάν χτυπούσε στο πρόσωπο ή στο κεφάλι με τις πέτρες που εκτοξεύανε. Το χρησιμοποιούσαν για να κυνηγήσουν πουλιά, αλλά και για να συναγωνιστούν στην σκοποβολή. Ενίοτε σπάγανε κανένα τζάμι.

Πατίνι με ρουλεμάν

- Η δυσκολία ήταν να βρεθούν τα ρουλεμάν. Από 'κεί και πέρα υπήρχαν οι... ειδικοί που βοηθούσαν στην δύσκολη αυτή κατασκευή. Οι τελευταίες καλλιτεχνικές πινελιές ήταν συνήθως μπεντόλιρες που μπροκώνανε στη φάτσα. Αγαπημένες πίστες ήταν οι αμαξωτές με ελαφρά κατηφόρα. Δύσκολα μπορεί να ξεχάσει κανείς την «τραβάγια» που έκαναν τα πατίνια στο κατήφορο.

Χαρταέτος

- Τα βασικά στοιχεία για την κατασκευή του χαρταετού ήταν καλάμια από την Περβόλα που τα σκίζανε για να φτιάξουνε το σκελετό, σπάγκος , λαδόκολλα για πανί που την κόλαγαν με κουρκούτι στο περιφερειακό σπάγκο , και εφημερίδες για ουρά. Αργότερα με την εμφάνιση των έγχρωμων χαρτιών οι κατασκευές έγιναν περίτεχνες και εντυπωσιακές και ανέμιζαν υπερήφανα στο γήπεδο.

Το τζάμι

- Έφτιαχναν με πανιά μια μπάλα κι έπειτα σε ένα χώρο έφτιαχναν ένα κέντρο κι εκεί έβαζαν στρογγυλές κεραμίδες. Μετά έκαναν δυο ομάδες. Η μια στεκόταν σε κάποια απόσταση (όριο) και η άλλη ομάδα ήταν στις κεραμίδες. Άμα η μπάλα έριχνε τις κεραμίδες, η ομάδα που ήταν εκεί χωριζόταν πάνω και κάτω και η άλλη ομάδα σκορπιζόταν παντού. Η μπάλα πήγαινε από χέρια σε χέρια από την ομάδα που ήταν στα κεραμίδια. Άμα η μπάλα ακουμπούσε την άλλη ομάδα και τους "έκαιγε", τότε γινόταν το αντίθετο. Αλλιώς, προσπαθούσαν να στήσουν τα κεραμίδια από το μεγαλύτερο στο μικρότερο και το πιο μικρό το έλεγαν "κούκο". Αφού τα έστηναν όλα και δεν έμενε κανένα, έλεγαν τη λέξη "τζάμος". Τότε έλεγαν ότι έχουν μία νίκη.

Πίκο Πίκο

- Ένας τα φυλάει και ένα από τα παιδιά βαράει μια μπάλα που έχουν τοποθετήσει μέσα σε κύκλο. Μόλις χτυπηθεί η μπάλα, αυτός που φυλάει τρέχει να την πιάσει ενώ οι άλλοι κρύβονται.

Πιάνει τη μπάλα και την στήνει πάλι μέσα στον κύκλο.

Αμέσως ξενινάει να ψάχνει τους άλλους. Όταν ανακαλύψει κάποιον πάει στον κύκλο, σηκώνει το πόδι του πάνω από τη μπάλα και λέει : «πίκο πίκο» στο όνομα αυτού που είδε.

Αν όμως όσο ψάχνει προλάβει κάποιος να βαρέσει τη μπάλα ελευθερώνονται όλοι και τα ξαναφυλάει πάλι ο ίδιος.

Τελειώνει το παιχνίδι όταν ανακαλύψει όλους όσους κρύβονται.

Τα μανιταράκια

- Τα μανιταράκια παίζονται από τέσσερα άτομα και πάνω. Τα παιδιά βγάζουν κάποιον να «φυλάει». Αυτός μετράει μέχρι το δέκα και αρχίζει να κυνηγάει. Όταν πάει να πιάσει κάποιο παιδί, τότε αυτό το παιδί κάθεται κάτω. Έτσι εκείνος που κυνηγάει δεν μπορεί να το πιάσει.

Για να ξανασηκωθεί κάποιο παιδί πρέπει κάποιο άλλο παιδί να περάσει από πάνω του. Όταν όλοι έχουν κάτσει κάτω και μείνει μόνο ένας όρθιος, αυτός δεν πρέπει να κάτσει κάτω γιατί θα τα «φυλάει».

Αν καταφέρει να πιάσει αυτόν που έμεινε τον κάνει να φυλάει αυτός. Ενώ αν καταφέρει, αυτός που έμεινε όρθιος, να περάσει πάνω από κάποιο παιδί, το παιχνίδι συνεχίζεται. Τον πρώτο τελικά που θα καταφέρει να πιάσει, θα είναι ο επόμενος που θα τα φυλάει.

Πεντόβόλα

- Ένα παιδικό παιχνίδι σχεδιασμένο για αγόρια και κυρίως κορίτσια. Αρκετά δύσκολο, χρειάζεται δεξιοτεχνία και ταχύτητα. Το παιχνίδι αυτό παιζόταν κυρίως από κορίτσια μέσα στο σπίτι. Ήταν πολύ αγαπητό σε μικρές και μεγάλες γυναίκες και παιζόταν με κότσια κοκκάλινα, αμύγδαλα, βόλους ή πετραδάκια λευκά και στρογγυλά στο μέγεθος περίπου του φουντουκιού. Μπορούσαν να πάρουν μέρος τουλάχιστον δύο ή και περισσότερα παιδιά.

Σκλαβάκια

Τα παιδιά χωρίζονταν σε δύο ισάριθμες ομάδες. Διάλεγαν δύο σημεία που θα ήταν τα «λημέρια» ή οι «φωλιές» τους. Τα «λημέρια» συνήθως ήταν απέναντι, αλλά σε αρκετή απόσταση μεταξύ τους. Στην μέση της απόστασης χάραζαν μία ευθεία γραμμή, που ήταν το «σύνορο». Μόλις δινόταν το σύνθημα, τα παιδιά προχωρούσαν προς το σύνορο με σκοπό αν ακουμπήσουν έναν παίκτη της αντίπαλης ομάδας, ώστε να τον πάρουν αιχμάλωτο. Ο αιχμάλωτος μεταφέρονταν στο λημέρι και περίμενε να τον αγγίξει ένας παίκτης της δικής του ομάδας για να το ελευθερώσει. Όποια ομάδα έπιανε τους περισσότερους αιχμαλώτους ήταν η νικήτρια

Κορώνα ή γράμματα

- Ο αρχηγός μιας ομάδας ρωτάει τον άλλο αρχηγό: Τι θέλεις κορώνα ή γράμματα; Κι αυτός διαλέγει. Ο πρώτος ρίχνει στριφτά το κέρμα (νόμισμα) στον αέρα. Μόλις πέσει κάτω, κοιτάζουν ποια όψη είναι από πάνω κερδίζει δε και παίζει πρώτος εκείνος που μάντεψε την κορώνα ή τα γράμματα.

Τα βαρελάκια

- Κάθονταν όλοι σε απόσταση και σκυμμένοι ο ένας πιο ψηλά από τον άλλο.
Ένα παιδί άρχιζε να πηδά από τον έναν στον άλλο.
Έβαζε τα χέρια του στην πλάτη του παιδιού και αν τον ακουμπούσε λίγο, έχανε.
Άμα δεν έχανε, έμπαινε πρώτος στη σειρά και συνέχιζε ο τελευταίος

ΤΡΕΙΣ...ΚΑΙ ΤΟ ΛΟΥΡΙ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ

- Τα παιδιά σχηματίζουν ένα κύκλο, καθισμένα γύρω από τη μάνα, που είναι ένα από τα μεγαλύτερα παιδιά. Εκείνη βγάζει τη ζώνη της ή ένα λουρί ή σχοινί και πρώτα σχηματίζει μ' αυτό διάφορα σχήματα, π.χ. ένα αχλάδι, ένα μήλο, ένα καλάθι κτλ. Τα άλλα πρέπει να μαντέψουν τι παριστάνει. Όποιο το βρει, του δίνει η μάνα το λουρί και τότε εκείνο έχει το δικαίωμα να σηκωθεί και να κυνηγήσει τ' άλλα παιδιά. Η μάνα μένει στη θέση της και κάθε τόσο φωνάζει: «Τρεις και το λουρί της μάνας! ». Εκείνος που κρατεί το λουρί, συνεχίζει το κυνήγι του κι αν κτυπήσει κανένα παιδί, τότε εκείνο βγαίνει απ' το παιχνίδι. Αν όμως η μάνα φωνάζει: «Τρεις και το λουρί της μάπας! », τότε αυτός που κυνηγάει, πρέπει αμέσως να γυρίσει πίσω και να παραδώσει το λουρί στη μάνα, αλλιώς τα άλλα παιδιά έχουν το δικαίωμα να τον πάρουν στο κυνήγι και να του πάρουν το λουρί και να αρχίσουν μ' αυτό να τον χτυπούν.

Τσούρλι με μπαγκκιονέτα

- Το φτιάχναμε απο πολύ χοντρό τέλι κρεβατίνας και για τροχό βρίσκαμε απο κανένα πεταμένο παιδικό καροτσάκι. Πολύ αγαπημένο παιχνίδι, καθώς διανύαμε με αυτό ατέλειωτα χιλιόμετρα ενώ για να δοκιμάζουμε την δεξιοτεχνία μας φτιάχναμε ειδικές «πίστες» αγώνων.
- Τσούρλι με μεγάλο τροχό ή τσέρκι που τα κυλούσαμε με ένα σκέτο ξύλο. Ακολουθώντας τον γενικό κανόνα που έλεγε ότι οτιδήποτε ήταν στρογγυλό έπρεπε να κυλάει, βρίσκαμε και το αντίστοιχο εργαλείο. Εδώ τα πράγματα ήταν μάλλον απλά καθώς με ένα κομμάτι ξύλο το παιχνίδι ήταν έτοιμο.

Τούρλι
με μπαγκιονέτα.

22
#

www.e-thrapsano.gr